

**ה"ת 11-04-34859 סימון נ' משטרת
ישראל-תחנת כרמיאל**

נגד

המשיבה

ב"כ המבקש – עו"ד סמעאן
המבקש

פרוטוקול

עפ"י הנטען בבקשה, ביום 17/3/11 הגיעו שוטרים לעסקו של המבקש הידוע בשם "קפה אינטרנט" הממוקם ברחוב החרושת 6 בכרמיאל (להלן – **"בית העסק"**) ותפסו את הפריטים הבאים: 10 כונני מחשב; מפצל רשת; 3 ניירות עם רישומים; קופסה עם שטרות ומטבעות כסף; ו-3 רכיבים אלקטרוניים (להלן – **"הפריטים"**).

טענות המבקש:

המבקש מבסס את בקשתו על שלושה נימוקים עיקריים: האחד, כי לא מנוהלת בבית העסק כל פעילות אסורה עפ"י חוק, ובכלל זה הימורים ומשחקי מזל אסורים. השני, כי החיפוש שנעשה בבית העסק היה שלא כדין מאחר שנעשה ללא נוכחות שני עדים שאינם שוטרים, כמתחייב מצו החיפוש; והשלישי, כי עברו יותר מ-30 ימים מיום ביצוע צו החיפוש והתפוסים לא הוחזרו למבקש.

לגבי הנימוק הראשון טוען המבקש, כי הוא מנהל בבית העסק "קפה אינטרנט" ללא כל פעילות אסורה מסוג כלשהו. המבקש מכחיש בתוקף את הטענה, כי בעסק מתקיימים הימורים ומשחקי מזל.

עוד טוען המבקש, כי הוא לא נחקר במשטרה וזו לא ייחסה לו חשד כלשהו בדבר ביצוע העבירה, וכי הפריטים שנתפסו, אשר כוללים חלקי מחשב, נבדקו ע"י השוטרים ולא נמצאה בהם תוכנה לניהול

בית משפט השלום בעכו

25 מאי 2011

ה'ת 11-04-34859 סימון נ' משטרת

ישראל-תחנת כרמיאל

עסק בלתי חוקי או כל ראייה אחרת אשר יש בה כדי להעיד על פעולה בלתי חוקית שבוצעה באמצעותם.

לגבי הנימוק השני טוען המבקש, כי השוטרים הגיעו למקום שלא במקרה כשהם מצוידים בצו חיפוש. בהתאם לאמור בצו, על המשיבה היה לערוך את החיפוש בנוכחות שני עדים שאינם שוטרים. אלא שבפועל החיפוש התבצע שלא בנוכחות עדים ולכן ברור כי הוא נעשה שלא כדין.

לגבי הנימוק השלישי והאחרון טוען המבקש, כי עברו יותר מ-30 ימים מאז בוצע החיפוש ולא הוחזר לו כל חפץ מבין הפריטים שנתפסו, למרות פניותיו למשיבה לעשות כן.

לגרסת המבקש, המשך החזקת הפריטים בידי המשיבה יש בו כדי לפגוע בזכות הקניין שלו ולגרור לו נזק לא מידתי, שכן הפריטים משמשים אותו לעסק ולכן יש לראות בהם ככלי עבודה. לגבי הכספים שנתפסו טוען המבקש כי יש להשיבם על אתר.

טענות המשיבה:

המשיבה אישרה כי תפסה בבית העסק של המבקש 10 מכונות המשמשות עפ"י החשד למשחקי מזל אסורים, 2 עמדות בקרה וסכום כסף בסך 1,046 ש"ח. כמו כן אישרה המשיבה, כי השוטרים הגיעו לבית העסק כשהם מצוידים בצו חיפוש שהוצא על סמך מידע שהתקבל עוד קודם לכן ולפיו מתקיימים במקום משחקי מזל אסורים.

לטענת המשיבה, המבקש נכח בבית העסק בזמן הגעת השוטרים והוא אפשר להם להיכנס, או אז הבחינו השוטרים כי במקום מתקיימים משחקים החשודים כמשחקי מזל אסורים עפ"י חוק, ובעקבות זאת התבצע החיפוש ולמקום הגיע נאמן מכונות מזל.

לגבי קיום החיפוש בנוכחות עדים טוענת המשיבה, כי החיפוש נערך בנוכחות המבקש והחשוד בבעלות על המקום, מר חיים בן חנן, ובנוכחות שני שחקנים שעוכבו לחקירה בתחנת המשטרה, ואילו החיפוש עצמו תועד במצלמת וידאו.

המשיבה הוסיפה, כי בדיקה ראשונית של המכונות ע"י נאמן מכונות מזל העלתה, שלא מדובר במחשבים ששימשו כגישה לאינטרנט או לכל פעילות אחרת מלבד משחקי מזל אסורים, וזאת על אף הדמיון החיצוני של המארז למחשב נייד.

בית משפט השלום בעכו

25 מאי 2011

ה'ת 11-04-34859 סימון נ' משטרת

ישראל-תחנת כרמיאל

בניגוד לטענת המבקש כי לא נחקר במשטרה ובניגוד לטענתו כי הוא זכאי לקבל את הפריטים
התפוסים לידי - טוענת המשיבה, כי המבקש נחקר עוד באותו יום והוא הכחיש בחקירתו קשר
כלשהו לניהול או הפעלת בית העסק.

באשר לקיומו של יסוד סביר לחשד אודות קיומם של משחקי מזל אסורים טוענת המשיבה, כי
השחקנים שנכחו במקום נחקרו ואישרו כי שיחקו במקום במשחקי מזל וקשרו את המשיב לניהול
בית העסק.

המשיבה סומכת את ידה על הוראת סעיף 235 (א) **לחוק העונשין, תשל"ז – 1977** (להלן – "**חוק
העונשין**"), אשר מקנה לה את הזכות לתפוס חפצים אם לשוטרים היה יסוד להניח כי אלה
שימשו לארגון או עריכת משחק או הגרלה אסורים, וכן לתפוס כספים אם היה לו יסוד סביר להניח
שהכסף התקבל כתוצאה מארגון המשחק.

למעלה מכך, לפי גישת המשיבה כניסת השוטרים לבית העסק ותפיסת הפריטים היתה כניסה חוקית
באשר היא מבוססת על הוראת סעיף 28 **לחוק רישוי עסקים, תשכ"ח – 1967** (להלן – "**חוק רישוי
עסקים**") המתיר כניסת שוטרים בכל עת לבתי עסק טעוני רישוי כדי למנוע הפרה של שלום הציבור.

על יסוד כל אלה המשיבה מבקשת מבית המשפט לדחות את הבקשה, שכן יש בכוונתה להשלים את
בדיקת הפריטים ולקבל חוות דעת של מומחה, ובבוא היום לבקש להשמידם ולחלט את הכסף
שנתפס.

דיון והכרעה:

עם הגשת הבקשה הוריתי למשיבה להגיש תגובה מטעמה, ומאוחר יותר קיימתי דיון במעמד
הצדדים שבמסגרתו חזר כל אחד מהם על טענותיו. כמו כן, ועל רקע המחלוקת העובדתית באשר
ליעוד של הפריטים ומהות הפעילות העסקית שהתנהלה במקום, ביקשתי לקבל לידי את תיק
החקירה.

על מנת להקל את הדיון במחלוקת שהתעוררו בין הצדדים, אתייחס לכל אחד מהנימוקים שהועלו
בנפרד.

בית משפט השלום בעכו

25 מאי 2011

ה'ת 11-04-34859 סימון נ' משטרת

ישראל-תחנת כרמיאל

האם הפריטים שנתפסו שימשו למשחקי מזל אסורים?

לאחר שעיינתי בתיק החקירה אני בדעה, כי ישנו בסיס ראיתי המצביע על כך כי בבית העסק של המבקש התקיימו משחקי מזל אסורים, וכי הפריטים התפוסים שימשו כמכונות לשם עריכת משחקים אלה.

נאמן מכונות מזל אשר הגיע לבית העסק ובדק את הציוד גילה, כי מדובר במכונות המשמשות למשחקי מזל בלבד ללא אפשרות לחיבור לאינטרנט. שני שחקנים אשר נכחו במקום עוכבו לחקירה בתחנת המשטרה, ואלה מסרו כי שיחקו במשחקי מזל תמורת תשלום.

לעומת זאת, המבקש הכחיש כל קשר למקום העסק והציג את עצמו במהלך החקירה במשטרה כמי שנוהג לפקוד את המקום כדי לגלוש באינטרנט ולשתות קפה, משל היה אחד הלקוחות ולא בעל העסק והפריטים שנתפסו, כפי שעולה מבקשתו.

על אף שטרם נתקבלה חוות דעת של מומחה לביסוס הטענה כי הפריטים שימשו כמכונות מזל, אני בדעה כי די בתשתית הקיימת בתיק החקירה כדי לבסס את הרמה הראייתית הנדרשת לשם ביסוס החשד המיוחס למבקש.

מה בין חוקיות החיפוש לחוקיות התפיסה?

אקדים את המאוחר ואציין, כי בנקודת זמן זו בה החקירה לא הסתיימה, איני מוצאת קורלציה בין הליך החיפוש לבין הליך התפיסה, הגם שהתפיסה באה בעקבות החיפוש אשר נערך במקום. ובמלים אחרות, אף אם אניח לצורך הדיון כי החיפוש שנערך על ידי השוטרים היה שלא כדין, בין משום שנערך ללא נוכחות עדים ובין משום פגם אחר אשר דבק בו, הרי שבשלב זה אין לכך נפקות מעשית על גורל הפריטים שנתפסו, וזאת משני טעמים עליהם אעמוד כעת.

הטעם הראשון הוא מתחום דיני הראיות המתייחס לנושא קבילות ראיות שהושגו שלא כדין. במה דברים אמורים?

אם יתברר, כטענת המבקש, כי הפריטים נתפסו בעקבות חיפוש שנערך בניגוד לצו החיפוש, הרי שהמקום המתאים לבירור ההשלכות הנובעות מכך הוא בשלב שמיעת הראיות לאחר הגשת כתב אישום, שאז ידון בית המשפט בשאלה האם יש לפסול ראיות שהושגו שלא כדין.

בית משפט השלום בעכו

25 מאי 2011

ה"ת 11-04-34859 סימון נ' משטרת

ישראל-תחנת כרמיאל

1 הטעם השני נעוץ בהוראת חיקוק מיוחדת המעניקה למשטרה סמכות לתפוס חפצים וכספים
2 ששימשו או הופקו עקב משחקי מזל. הוראה זו מעוגנת בסעיף 235(א) לחוק העונשין, לפיו:
3 **"היה לשוטר יסוד סביר להניח כי כלים או מכשירים, כרטיסים או כל**
4 **דבר אחר שימשו לארגון או לעריכתם של משחק, הגרלה או הימור**
5 **אסורים, רשאי הוא לתפוס, ורשאי הוא לתפוס כספים, או דבר אחר,**
6 **שהיה לו יסוד סביר להניח שנתקבלו כתוצאה מארגון המשחק, ההגרלה**
7 **או ההימור האסורים או מעריכתם".**
8

9 בהתאם לסעיף 235(א) הנ"ל, המשטרה מוסמכת לתפוס חפצים וכספים מקום שבו קיים יסוד סביר
10 להניח כי אלה שימשו לארגון משחקים אסורים, אף אם לא היה בידיה צו שיפוטי המתיר לה לעשות
11 כן. לפיכך, גם אם אצא מנקודת הנחה כי השוטרים נכנסו לבית העסק של המבקש מבלי להקפיד על
12 הוראות צו החיפוש שהיה בידיהם, ואפילו אם אניח לחילופין כי כניסתם היתה ללא צו חיפוש, אין
13 להסיק מכך כי לא היתה בידיהם הסמכות לתפוס את אשר תפסו, מקום בו התגלה להם כי בבית
14 העסק נערכו משחקי מזל אסורים.
15

16 מתוך חומר החקירה עולה, כי עוד קודם לכניסת השוטרים לבית העסק היה בידי המשיבה מידע
17 מודיעיני אודות ארגון ועריכת משחקי מזל והימורים אסורים בבית העסק. לאחר שהשוטרים פשטו
18 על המקום, החשד הנ"ל קבל ביסוס מוצק, שחלקו מבוסס על מחזה עיניים - ומכאן שבדין נהגה
19 המשיבה עת עשתה שימוש בסמכותה מכוח הסעיף הנ"ל ותפסה את הפריטים.
20

21 לא אסיים את הדיון בקשר לאמור מבלי להעיר, כי לא נעלמה מעיניי טענת המבקש אשר לפיה
22 הסמכות שיש בידי המשטרה לתפוס חפצים מכוח סעיף 235 לחוק העונשין מוגבלת למקרים בהם
23 המשטרה תופסת חפצים הקשורים לניהול משחקי מזל אסורים אגב פעילות אחרת, ולא כפעולה
24 מתוכננת מראש - כפי שאירע במקרה דנן בו השוטרים נכנסו לבית העסק לאחר שהצטיידו בצו
25 חיפוש - ולצורך העניין המבקש הפנה לאמור בהחלטתו של כב' השופט ע' מודריק בב"ש (מח"ת"א)
26 91637/03 **אופיר בני נ' מדינת ישראל** (פורסמה בנבו, להלן - **"עניין אופיר בני"**). הפכתי שוב ושוב
27 בהחלטה הנ"ל ולא מצאתי בה זכר לטענה שהועלתה על ידי המבקש.
28

29 אלא שהמבקש מבסס את בקשתו על הוראת סעיף 32(ב1) לפסד"פ, וזו לשון הסעיף במלואו:
30 **"(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ**
31 **נעברה, או עומדים לעבור, עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך**

בית משפט השלום בעכו

25 מאי 2011

ה'ת 11-04-34859 סימון נ' משטרת

ישראל-תחנת כרמיאל

משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי
לביצועה.

(ב) על אף הוראות פרק זה, לא ייתפס מחשב או דבר המגלם חומר מחשב, אם
הוא נמצא בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף 35 לפקודת הראיות [נוסח
חדש], התשל"א – 1971, אלא על פי צו של בית משפט; צו שניתן שלא
במעמד המחזיק במחשב או בדבר המגלם חומר מחשב, יינתן לתקופה
שאינה עולה על 48 שעות; לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין
השעות; בית משפט רשאי להאריך את הצו לאחר שניתנה למחזיק
הזדמנות להשמיע טענותיו.

(1ב) נתפס מחשב שאינו בשימוש של מוסד כהגדרתו בסעיף קטן (ב) וניתן
להפרידו מדבר המגלם חומר מחשב, והמחשב אינו דרוש לצורך חילוטו
או הגשתו כראיה לבית המשפט, תחזיר המשטרה את המחשב לאדם
שממנו נלקח בתוך 30 ימים מיום תפיסתו, ואולם רשאי בית משפט
שלום לצוות על הארכת התקופה האמורה לתקופה שלא תעלה על 30
ימים, ולחזור ולצוות על כך מעת לעת."

כזכור, המבקש מלין על כך כי המשיבה לא החזירה לידיו את הפריטים אף שחלפו יותר מ-30 ימים
מיום תפיסתם (בתאריך 17/3/11).

אין בידי לקבל טענה זו של המבקש, והטעם לכך הוא כפול. ראשית, משום שהמחוקק לא ראה לנכון
לכלול את הסייג המופיע בסעיף 32(ב) לפסד"פ, בקשר למגבלת הזמן של 30 הימים, בסעיף 235
לחוק העונשין, עליו נסמכת המשיבה לצורך המשך התפיסה בפריטים. לפיכך, אין להחיל את הסייג
שבסעיף 32(ב) על מקרה בו בוצעה התפיסה מכוח סעיף 235 לחוק העונשין, כפי שהיה במקרה
שלפניי.

שנית, משום שהמשיבה הודיעה כי המשך התפיסה בפריטים נועד כדי להשלים את החקירה ולהגיש
חוות דעת, מתוך כוונה כנראה להצטייד בראיות הדרושות לשם הגשתן בהליך הפלילי שהיא עתידה
לנקוט בו נגד המבקש, וכן לשם השמדת חלקי המחשב וחילוט הכסף. מכאן, שאין תחולה לסעיף
32(ב) לפסד"פ על נסיבות המקרה דנן, באשר לא מתקיים התנאי אשר נכלל בו ולפיו "המחשב אינו
דרוש לצורך חילוטו או הגשתו כראיה לבית המשפט".

בית משפט השלום בעכו

25 מאי 2011

ה'ת 11-04-34859 סימון נ' משטרת

ישראל-תחנת כרמיאל

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31

סמכות התפיסה לפי חוק רישוי עסקים:

כפי שציינתי מקודם, המשיבה נסמכת על מקור חקיקתי נוסף, הוא סעיף 28 לחוק רישוי עסקים, אשר יש בו לשיטתה כדי להסמיק את המשטרה להיכנס לבתי עסק דוגמת בית העסק של המבקש ולתפוס חפצים הקשורים לארגון וניהול משחקי מזל אסורים.

אין בדעתי להביע עמדה בעניין, ובפרט בכל הנוגע לסמכות התפיסה של חפצים – בשונה מסמכות הכניסה למקום - שכן הסתמכות על הסעיף הנ"ל אינה חפה מקשיים (ראו ההחלטה בעניין בני אופיר).

מכל מקום, אין כל צורך להיזקק להוראת סעיף 28 הנ"ל, ודי לטעמי בנימוקים עליהם עמדתי מקודם כדי לגבש מסקנה ברורה לגבי גורל הבקשה.

איזון בין אינטרסים מתנגשים:

המבקש טוען, כי יש לבחון את הצורך בהמשך התפיסה של הפריטים באופן מידתי, תוך עריכת האיזונים המתבקשים אל מול זכות הקניין שלו בפריטים אלה והצורך בהם לשם קיום העסק.

מאחר שבתיק החקירה קיימת תשתית ראייתית ברמה של 'ראיות לכאורה' - ולא רק ברמה המבססת יסוד סביר לארגון וניהול עסק למשחקי מזל אסורים – הרי שהאינטרס הציבורי גובר על האינטרס הפרטי של המבקש ומצדיק את המשך התפיסה בפריטים. יתרה מכך, הטענה כי פריטים אלה משמשים את המבקש בבית העסק, מסיטה את נקודת האיזון לטובת המשיבה לאחר שהתברר כי העסק שימש למטרה לא חוקית.

הדברים הנ"ל נכונים הן לחלקי המחשב והן לכספים שנתפסו במקום. יש להדגיש, כי הסכום שנתפס איננו סכום גבוה (סך של 1,046 ש"ח) ולכן ההפסד הכספי הנובע מהמשך תפיסתו איננו משמעותי, מה גם שעלות הגשת ערבות בנקאית על סכום כה פעוט היא לא פרופורציונאלית לסכום שנתפס.

אחרית דבר:

על יסוד כל האמור לעיל, אני מורה על דחיית הבקשה.

בית משפט השלום בעכו

25 מאי 2011

ה"ת 11-04-34859 סימון נ' משטרת
ישראל-תחנת כרמיאל

1 תיק החקירה הוחזר לנציג המשיבה לפני שעת הדיון ולאחר שביקש מבית המשפט לפטור אותו
2 מהתייצבות.

3

4 המזכירות תשלח עותק מהפרוטוקול וההחלטה למשיבה.

5

6

7

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשע"א, 25/05/2011 במעמד הנוכחים.

8

9

ג'ני טנוס, שופטת

10

11